

KORTE HISTORIEK BELFORT EN HALLEN

De onderbouw van belfort en hallen dateert uit de 13de eeuw. In de 14de eeuw werden de bakstenen verdieping met de spitse hoektorentjes en de lange vleugels van de hallen gebouwd. De achzijdige bovenbouw van de toren dateert uit de 15de eeuw. De toren, die diende als uitkijktoren of als wachttoren, werd enkele malen door brand geteisterd, hersteld en omgebouwd en was een symbool van rijkdom en onafhankelijkheid van de gemeente gedurende de middeleeuwen. Hallen en belfort vervulden een politieke en economische rol.

De stadsmagistratuur zetelde er en de stadsarchieven werden er bewaard. Vanop het balkon boven de toegangspoort werden, vanaf de 14de tot de 18de eeuw, de wetten en verordeningen aan het volk op de Markt, dat door de grote belfortklok werd opgeroepen, verkondigd. De hallen werden als handels- en opslagruimten gebruikt. De overdekte markten van de middeleeuwen hadden er plaats. Aan de politieke functie werd reeds een einde gesteld toen de magistratuur in het stadhuis vergaderde. De economische functie bleef bestaan.

BELFORT EN HALLEN

De stedelijke hallen en belfort getuigen van een roemrijk verleden en zijn als monument gerangschikt. Ze vormen een onregelmatig vierhoekig gebouw met een ruime binnenkoer. De historische hallenzalen hebben een specifieke culturele bestemming en worden ter beschikking gesteld voor het houden van tentoonstellingen, vergaderingen, congressen, symposia... De 86 meter hoge toren heeft een museale bestemming. Langs 366 treden kan men de toren bestijgen naar de 47 klokken van de beiaard, die samen 27.000 kg wegen.

Na 55 treden kan men de thesaurie- of schatkamer betreden. Destijds werden de charters of keuren en de belangrijke documenten van de gemeente er bewaard. De twee muurnissen, waarin middeleeuwse koffers werden geplaatst, zijn door smeedijzeren hekken afgesloten. De kisten werden voorzien van verschillende sloten, waarvan de sleutels in de handen waren van de stadsmagistraten. Vanaf de 15de eeuw vergaderde de magistratuur in het stadhuis, waardoor een einde werd gesteld aan de oorspronkelijke functie van de thesauriekamer.

Vanop de verdieping boven de schatkamer heeft men een prachtig uitzicht op de binnenkoer. Na de 220ste trede is de triomf- of de zegeklok te zien. De klok werd gegoten in 1680 door de Antwerpse klokkengieter Melchior De Haze. De klok weegt ongeveer zes ton, heeft een diameter van 2,06 meter en een hoogte van 2,13 meter. De klok luidt, bij speciale gelegenheden, zoals bijvoorbeeld de Nationale Feestdag, telkens 10 minuten.

Na de 333ste trede komt men ter hoogte van het uurwerk in de uurwerk- of torenkamer. Het uurwerk wordt elektrisch opgewonden. Om het kwartier wordt de beiaard automatisch in werking gesteld. Een reusachtige koperen trommel, voorzien van 30.500 gaatjes, wordt in werking gesteld. Door het steken van pinnen in bepaalde gaatjes, worden de melodieën bepaald. De pinnen van de draaiende trommel doen de hefboomen verplaatsen, die in verbinding staan met de klokkenhamers. Deze automatische beiaard kan 37 van de 47 klokken bespelen.

Na de 352ste trede komt men in de ruimte waar het beiaardklavier staat opgesteld. De toetsen van dit klavier staan door middel van stalen staafjes en hefboomen in verbinding met de klepels van de klokken. Met behulp van dit klavier worden de beiaardconcerten gespeeld.

Na de 366ste trede ziet men de klokken van de beiaard, waarvan er 26 tot het 18de-eeuwse klokkenspel behoren, dat door de Brugse klokkengieter Joris Dumery in 1748 werd gegoten. De andere 21 kleinere klokjes werden in 1969 door Eijsbouts uit Nederland vervaardigd. Eveneens vanop deze plaats kan het panorama van Brugge worden bewonderd.

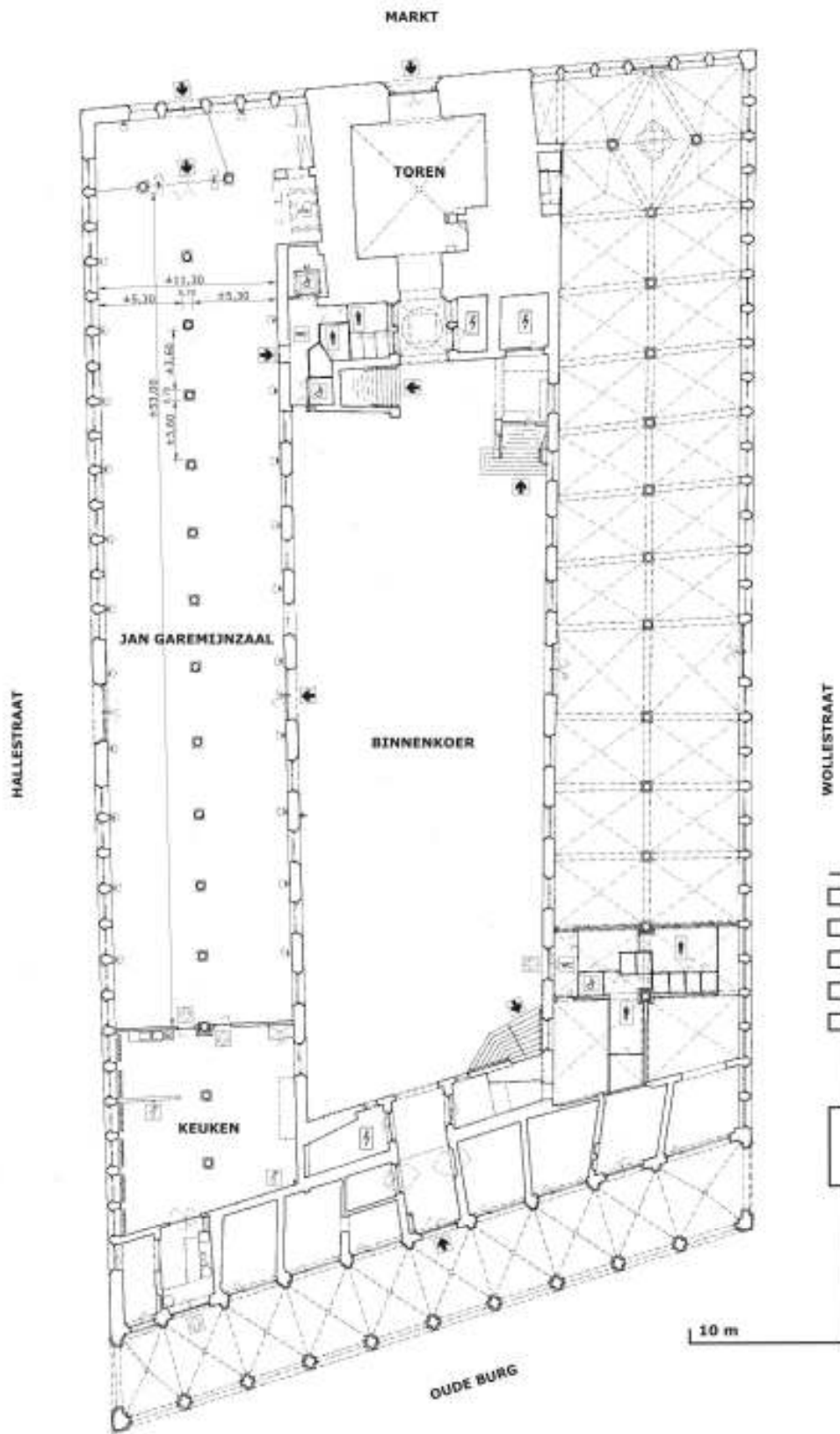

JAN GAREMIJNZAAL

De westvleugel van het gelijkvloers (vroeger genaamd de handschoenmakershalle, de lijnwaadhalle, het vleeshuis), wordt genoemd naar Jan Gareminj. Jan Gareminj (geb. 1712 - †1799) is één van de belangrijkste kunstschilders van de 18de eeuw. Het aantal toegelaten personen tot de Jan Gareminjzaal bedraagt 400. De zaal is geschikt voor de organisatie van tentoonstellingen, recepties, banketten...

JAN GAREMIJNZAAL

HENDRIK PICKERYZAAL EN GEORGES RODENBACHZAAL

De hallen van de eerste verdieping werden vroeger de Pandhalle genoemd. De Westvleugel wordt nu genoemd naar Hendrik Pickery, de Oostvleugel naar Georges Rodenbach.

Hendrik Pickery (geb. 1828 - †1894) was één van de voornaamste beeldhouwers uit de 19de eeuw.

Georges Rodenbach (geb. 1855 - †1898) is de auteur die door zijn romans over Brugge het meest heeft bijgedragen tot de bekendheid van de stad in het buitenland.

Het aantal toegelaten personen tot de bovenzalen bedraagt 600. De zalen zijn geschikt voor polyvalent gebruik.

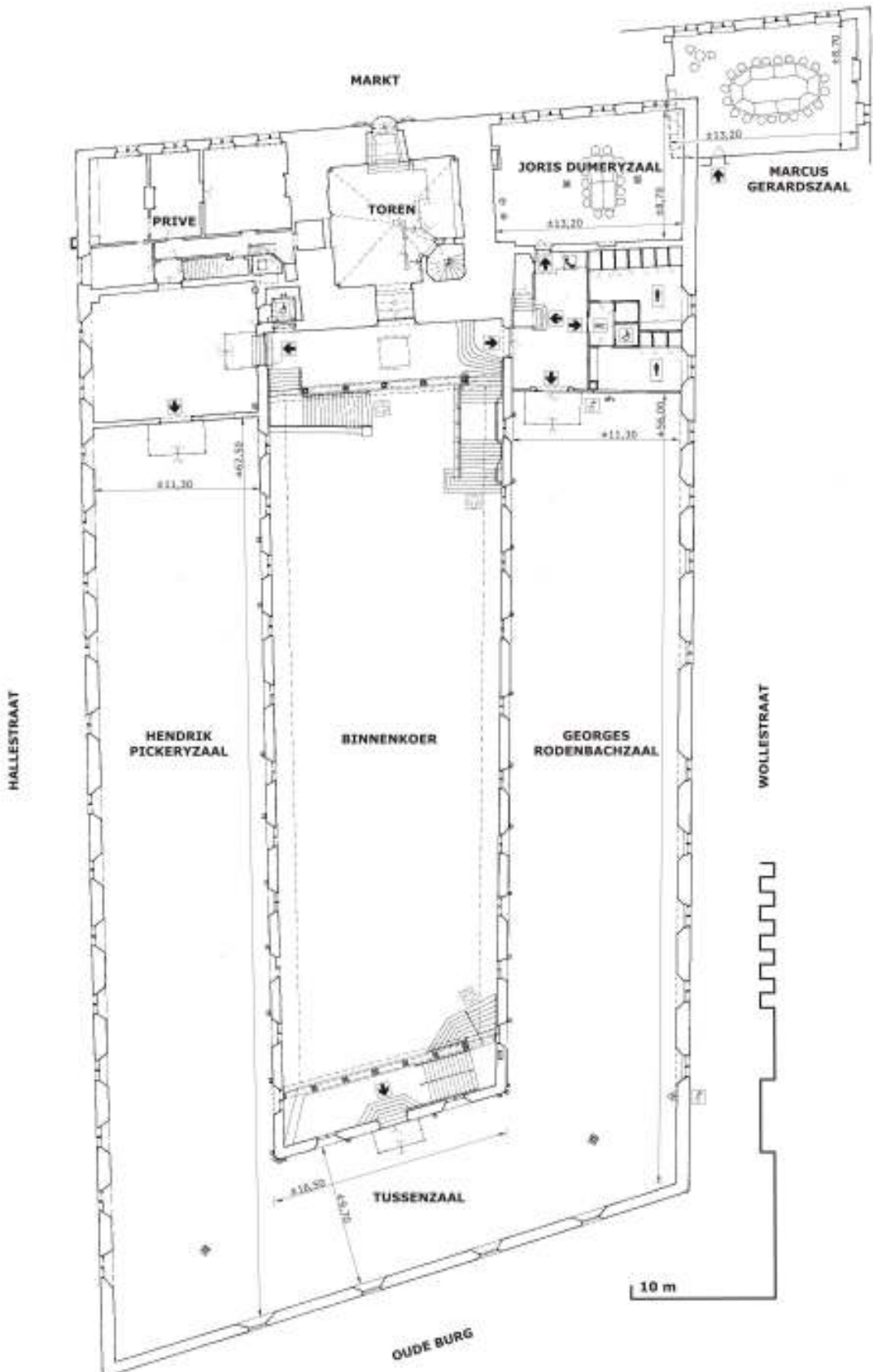
HENDRIK PICKERYZAAL

GEORGES RODENBACH ZAAL

HENDRIK PICKERYZAAL - GEORGES RODENBACHZAAL
JORIS DUMERYZAAL - MARCUS GERARDSZAAL

JORIS DUMERYZAAL

De Joris Dumeryzaal van de eerste verdieping werd ingericht als ontvangstruimte. Joris Dumery (geb. 1715- †1787) was een bronsgieter, gespecialiseerd in het gieten van klokken. De beiaard bestaat uit 47 klokken, waarvan er 26 door Joris Dumery werden gegoten.

MARCUS GERARDSZAAL

De Marcus Gerardszaal van de tweede verdieping werd ingericht als vergaderruimte. Marcus Gerards (ca. 1521 – 1587) werd vooral bekend door twee grote etsprojecten : de Kaart van Brugge uit 1562 en de uitgave in 1567 van de Warachtighe Fabulen der Dieren.

ADORNESZAAL

De Oostvleugel van het gelijkvloers, de vroegere kruidhalle, werd naar Anselmus Adornes genoemd (een 15de-eeuwse Brugse diplomaat en financier). Deze zaal werd door het stadsbestuur in concessie gegeven aan de vzw Adornes.

INFO

Stadsbestuur van Brugge
Dienst Public Relations en Onthaal
Blinde-Ezelstraat 3
8000 BRUGGE

www.brugge.be

Contactpersoon
Micheline Timmerman
☎ +32 (0)50 44 82 74
📠 +32 (0)50 44 82 82
pr@brugge.be
micheline.timmerman@brugge.be